

מסורת הש"ס

(א) [למיל כט, ורש"י]
 (ב) [למיל סד, א] (ג) [למיל
 קל, ד] חכונות כ"ב
 עתה, (ע"י חס"י שפ"י
 חוספות חכונות ב: ד"ה
 ח"י א) (ו) קרונות פ. כ"ב
 ק"ה. (ז) [למיל כט, ורש"י]
 כ"ב ק"ה. ע"י ח. חוספות
 דלחכונות חכונות, (ח) כ"ב
 קל"ה. (ט) [ל"ל ל"א, א] חס"י
 חוס"י כ"ב חכונות חכונות
 ו"כ"ב. כ"ב ד"ה חוס"י
 חוס"י חכונות חכונות
 וק"י. (י) חוס"י חכונות
 לט: ד"ה חכונות.

הגהות הב"ח

(א) גם' ורע הונא כר' יוסי
כ"ל ותיבת דאמר נמתק:

מוסף רש"י

תשמו: ברחמי' וספי לא תלך
כלום. תשמע לשאלות ואין גט.
לחור מיתה: זה גיטך מחולי גט.
תשמע מחולי זה ואילך וכו' שמה
מחור החולי נמצא שאין הגט הל' אלא
לחור מיתה: מספקין ולא ר' תנאה
גט ואינו גט. מספקין כי ר' תנאה
היו מהיום אם אמות וכו' שמה
נתקיים התנאי ונמצא שהוא גט משעת
תנימו או חרה הכי שחור בו ממאי
לחור מהיום ולחור תנאה מיתה יא
לחור מיתה: כלום. דבשלמא גבי תנאה
איכא למימר גופא מהיום ופירא
לחור מיתה אבל הכא ליכא למימר
הכי וזי משום תנאה ה"ל למימר
מהיום אם מתי ובגמרא פריך מ"ש
מריא: חולל. שמה אינו גט. ולא
מריא: שמה גט הוה והוא ה"ל
גרשה אחיו וקימא עליה בזכרת
הואיל ולא הוציאה: ג' וסדר פני
דלו' אלא לאו ללחור מיתה דמי.
כדני כמחוס ולאחר מיתה מתי סיפא
גט ואינו גט. משמע כמפסיו.
יתקיים תנאי זה שאלות וכשמה הוה
גט למפרע אבל לחור מיתה לא
תשמע תנאה וספקין מספקין לן.
תופלת. כלומר אסורה להתייבס
דמספקין ליה כי הוה גט כי ר' לא
ולקמיה מפרש ואיל: וסא מדסיפא.
גבי מהיום ולחור מיתה מנה חוללת
בזישה לא מנה מכלל דקוקא חוללת
מנא: דבני מנא: כרבנן. דלפני
עליה דרבי יוסי ביש נטולין (גי' קט.)
דקא תני הכותב כל נכסיו לבנו כרץ
ה"ל תנאה ולחור מיתה וזי לא
ה"ל תנאה לחור מיתה וי"ג גט ללחור
מיתה הוה: ורב הונא כר' וספי דלחור.
ההם אינו כרץ דקא סבר זמנו לא שטר
מזכיר עליה דמהיום נתן לו את גוף
הקרקע והפירות ואכל הוא בחייו דלא
לא נתן לו הגוף תמנא: למה נכתב
וזן כבשר מנא: מילאנא נמי לא
ליבטי. דהא לחור א"ע דלא כתב
מהיום כמאן דכתב מהיום דמי והמיוס
אם מתי מתן כמנא: דכשר: טעמא דר'
יוסי לא ידענא. אחאי קאלמר א"ע:

וּבְכָשֶׁת אַחֵר לֹא מָלְטִי הָיוּ עַל עֵדִים וְקָטַן מִמֶּנִּי לִפְטֹטִי בְּנִי לְאַחֵר מִיִּשְׂרָאֵל, מוֹדִיעַ
לֹא חִינָה רַבִּי וְזֶן שֶׁנִּכְתָּב בְּשֹׁטֵר בְּחֵסֶד נִכְתָּב, אֵלֶּה וְדֵלִי לִהְיוֹת מֵאֲחֵרֵי הָיוּ

מי שאחזו פרק שביעי גימין

א. דאילו לר' מאיר איכא פלוני ויכתוב ולפלוני ופלוני דקופר ומחמתני ליה צלא דהכי שהרי לא יכתוב קופר

ר' יוסי היא דאמר ⁶מילי לא מימסרין לשליחי ואי ס"ד מודה ר' יוסי באומר אמרו נפיק מינה חורבא דוימנין דאמר להו לשנים אמרו לסופר ויכתוב ולפלוגי ופלוגי ויחתמו ומשום כיסופא דסופר חיישי ומחתמי ליה ובעל לא אמר הכי אלא מחוורתא רישא ר"מ וסיפא ר' יוסי רב אשי אמר כולה ר' יוסי היא ולא מיבעיא קאמר לה מבעיא היכא דלא אמר תנו אלא אפי' אמר תנו לא ולא מיבעיא היכא דלא אמר לכי תלתא אלא אפי' אמר לכי תלתא לא ולא מיבעיא היכא דלא אמר אמרו אלא "אפילו אמר אמרו נמי לא תניא כוונתיה דרב אשי כתב סופר לשמה וחתמו עדים לשמה אע"פ שכתבוהו וחתמוהו ונתנהו לו ונתנו לה הרי הגט בטל עד שישימנו קולו שיאמר לסופר כתוב ולעדים חתמו ישימנו לאפוקי ממ"ד ⁷מודה רבי יוסי באומר אמרו קולו לאפוקי ⁸מדרב כהנא אמר רבי: **מתני'** ⁹זה גיטך אם מתי זה גיטך מחולי זה זה גיטך לאחר מיתה ¹⁰אלא אמר כלום: מהיום אם מתי מעכשיו אם מתי יה"ז גט ¹¹מהיום ולאחר מיתה גט ואינו גט ואם מת חולצת ולא מתייבמת ¹²זה גיטך מהיום אם מתי מחולי זה ועמד והלך בשוק ותחלה ומת אומדין אותו אם מחמת חולי הראשון מת ה"ז גט ואם לאו אינו גט: **גמ'** אלמא אם מתי מעכשיו אם מתי אלמא אם מתי לאו כלאחר מיתה דמי אמר אביי אם מתי שתי לשונות משמע משמע כמעכשיו ומשמע כלאחר מיתה אמר לה מהיום כמאן דאמר לה מעכשיו דמי לא אמר לה מהיום כמאן דאמר לה לאחר מיתה דמי: זה גיטך אם מתי לא אמר כלום: אמר רב הונא וחולצת והא לא אמר כלום קתני לא אמר כלום דאסירא לעלמא וליבם נמי אסירא והא מדיסיפא חולצת מכלל דרישא יבומי נמי מיכמה מתני' כרבנן ורב הונא ¹³דאמר כר' יוסי "דאמר זמנו של שטר מוכיח עליו אי רבי יוסי חליצת נמי לא תיבעי וכ"ת מספקא ליה לרב הונא אי הלכתא כר' יוסי או אין הלכה כר' יוסי וימי מספקא ליה ¹⁴והא רבה בר אבוב חלש עול לגביה רב הונא ורב נחמן א"ל רב הונא לר"ב בעי מיניה מרבה בר אבוב הלכה כרבי יוסי או אין הלכה א"ל טעמא דרבי יוסי לא ידענא הלכה איבעי מיניה א"ל את בעי מיניה הלכה ושועמיה דרבי יוסי אנא אמינא דך בעי מיניה א"ל הכי אמר רב יהלכה כרבי יוסי לבתר דנפק א"ל היינו טעמא דרבי יוסי דקסבר זמנו של שטר מוכיח עליו אלא מספקא ליה

יו שמואלו ומן התחילה התמנה, דלי
נכתב ורשב"ט ב"ב קל"ז.

עב.

ובמשום כיסופא דרפור חיישי ובהתמי ציה. הוה מי לשטי
מיון דלחר מר כשר ולא תפעה כי' ולאסקוי דממיק
בהתקבל (ועל סו.) אלא לפי שכבר דקדק ויולא חש לחזור ולהאריך
ומכאן יש להוכיח דפרק מי שאלחו סדרו אחר התקבל^א:

למִיבְעִיָּה הִיבֵּא דְרָא אִמְרַי אֲרִי
 תִּתְּלֵא בִּו' לֹא מִיבְעִיָּה קִמְלָא
 מִתִּי אִפִּי לִרְמִי קִדְמָר לֹא מִיבְעִיָּה
 נִתְּבו אֲלֵא אִפִּי טַו כִּיּוֹן דְּמִיירִי בִּב'
 דְּקִמְרָר בְּתֵר הֵב הִי לֹא מִיבְעִיָּה הִיכָּא
 דְּלֵא אִמְרַי לְבִי תִּתְּלֵא אִעֵג' דְּקִאִי
 לְבִי יוֹסִי אִין לִחוֹשׁ דְּמִדְקֵק כָּל לֹא
 יִבְעִיָּה שִׁיבֹל לִומֵר דְּלֵא אִפִּי סִפְרִס
 וְגִרְסִי לֹא מִיבְעִיָּה הִיכָּא דְּלֵא אִמְרַי
 נִתְּלֵא מִתְּ טַו אֲלֵא אִפִּי לֵא אִמְרַי לְבִי
 תִּתְּלֵא מִתְּ: **ת**נִיָּא בְּוִוְתֵּיהִי דְּרַב
 יִשְׁשִׁי. לְכַוְרֵה מִשְׁמַע דְּלֵא מִיִּי מִיָּה
 יִשְׁיָה אֲלֵא דְלֵא מִוּדֵּר ר' יוֹסִי בְּאִומֵּר
 דְּלֵא אֲבָל רַבִּי ר' אֲלֵחָן פִּירֵשׁ
 שְׁמֵר ר' רִיזֵק דְּמוֹכָה מִיָּה דְּלֵא
 יִבְעִיָּה קִמְרַי כְּדִמְשִׁי רַב אִשִּׁי דִּוְדֵּי
 יִהִי מִי נִתְּבוּטָה גַּט לִשְׁמַר כִּי הִי
 יִיִּקְיֵן אֲלֵא אִמְרַי מִי נִוְטִין כְּדִדִּיק
 מִתְּנִי וְהִי רִישָׁא ר' אֲבָל אֲשֵׁלָּא
 נִקְטָן כִּתְּבֵי הַקּוּפֵּר לִשְׁמֵה דְּמִשְׁמַע הָא
 שְׁמֵה אִמְרַי לִשְׁוֹם אֲדִם מִהִי וְהָא לִיתָא
 וְאִפִּילֵי לִרְמִי לֹא מִהִי אֲלֵא דִּוְדֵּי לֹא
 יִבְעִיָּה קִמְרַי לֹא מִיבְעִיָּה לֵא אִמְרַי
 נִתְּבו אֲלֵא אִפִּי אִמְרַי כִּתְּבוּ לֹא
 יִבְעִיָּה דְלֵא אִמְרַי מִי כִי כְּדִדִּיק
 מִתְּנִי: **ק**וֹרֹל דְּאִוּקִי מִדְּרַב
 רִבְנָא בִּו'. וְהִי אִתְּלֵי נִקְטָן מִדְּרַב
 הִיכָּא מִתְּנִי נִמִּי אִתְּלֵי לִנְפוֹקִי
 מִשְׁכַּרְשֵׁה בְּזִרְכֵּמֵה הִרְשָׁא כִּי קוֹל
 יִלְמֵסִתְּבֵרֵה דְּהִרְכֵּנָה דְּמִתְּנִי מִהִי
 מִי קוֹל כִּיּוֹן דְּקִיס לֹן שְׁמִתְרֵה לֹא
 יִעִיִּין שְׁמִיעַת הַקּוֹל כְּמוֹ תֵּן הָא
 הִי לִנְשִׁי אִם הִי וְכוּלָּהּ לֵא הִי
 כּוֹל לִחוֹרֵר בִּו וְהִי פִּי שִׁיָּה אִינֵה
 וְוִומֵרֵת כְּלוֹם כִּיּוֹן שִׁיָּה מִתְרֵה
 אֲלֵא שְׁמִיעַת קוֹלֵה הִי שְׁלוּמֵה וּבְבִירֵי
 נִקְטָן עַד שְׁמִיעַת קוֹלֵה לֹא שְׁנֵה
 לֵא מִתְּנִי מִשְׁכַּרְשֵׁה דְּרַב כִּתְּבוּ
 דְּמִתְּבֵר לִמְעוֹט:

מזהירם אם מתי מעבשיו אם מתי
 חרי זה גב. כחז ר"ח
 והיום אם מתי אם מתי זה ביום לא
 דענא מה חזון זה ולרבינו זלמן
 ריאה דמתיסו חזון כחז מעשיו ודענא
 ריאה גב לאלתר דמסתמא ולכן
 וסוף גב שירא למות ודי אין לו לירא
 ומה ימות זה ביום אלא ודאי לאלתר
 ואמר שירא גב ומכל מקום נכון
 להסמיר: **הכי** אביר רב ה"ה
 רבי יוסף. והא דמרינן בפרק
 תבא (לקמן פה) התקין רב בגיטא
 גב יומא דין ולעגל ולפסוקי מדברי
 יוסי אין זה אלא לשפירא בעגלמא
 חכא כרבי יוסי ק"ל כדאמר חכא
 אית דגריס יומא רבא לפי זה נרץ
 וומר נמי דלשפירא דשטרא תקן דהא
 וומר בסמוך דלרבא פשיטא ליה
 הילכא כרבי יוסי אפילו בעגל פה
 גב פירש בקוטרס לקמן פה:
 א

ולא דמי למתנה דכתב ביה מהיום ולאחר מיתה
ליכא למימר הכי: רבה בר אבוה חלש עייל לגבין

עין משפט
גר מצוה

[illegible]

ומספות רי"ד

[illegible]